

זֶה לֹא יָכוֹל לִהְיוֹת / אֱהוּד מְנוּר

זֶה לֹא יָכוֹל לִהְיוֹת,
לֹא, לֹא יָכוֹל לִהְיוֹת שְׂזָה קָרָה.
זֶה לֹא יָכוֹל לִהְיוֹת,
זֹאת רַק שְׂמוּעָה רְעָה
שְׂהִתְפַּשְׂטָה בְּחֻשְׁךָ.
זֹאת רַק שְׂמוּעָה רְעָה
שְׂהִתְקַנְנָה בְּאִשְׁרֵי הַקְּרִיב,
בְּשִׁמְשׁ הָעוֹלָה בְּתוֹךְ הַלֵּב,
וּבְחִלוֹם הַמִּתְנַשֵּׁם
שְׂעוֹד נוֹשֵׁם, שְׂעוֹד נוֹשֵׁם, שְׂעוֹד נוֹשֵׁם.

וּמִי שְׂמֵת מִיַּד אָדָם, מִיַּד אָחִיו
הַאֲלֵהִים מִחֲזִיר לֹא אֶת חֲזִיו
וְאִז מִגְּבוּל הָעֵדוּן, מִמְּרָחֵק,
הוּא יִתְבַּוְּנֶנּוּ, הוּא יִחְיֶד, וְהוּא יִצְחֵק.